Ч. 23. Второк 11 лютого (29 січня) 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. каг. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложеним оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З угорскої делеґациї. — З російскої думи. — Події в Портуґалії.

На суботнішнім засіданю угорскої делеґациї, на котрім раджено дальше над буджетом міністерства справ заграничних, забрав між иншими голос хорватский делеґат Бабич-Дяльский і заявив ся против потрійного союза, котрий немов то виходить на некористь австро-угорскої монархії. Бесідник жалує, що в експозе п. міністра справ заграничних не було ніякої заяви, що поробив у німецкого правительства кроки в справі страшних заряджень против польского населеня. Поведене Прус супротив Поляків єсть нарушенем всякої людяности і справедливости а в таких случаях нема державних границь. Так як в далекій Африці і Австралії не можна терпіти торговлі невільниками, так не можна стерпіти варварского поведеня Прус в польских провінциях. То поведенє єсть ганьбою двацятого століття і можна его порівнати хиба з поведенем Саксонів супротив Славян над Лабою перед тисячию літ. П. міністер справ заграничних держави, котрої більшість творить славяньске населене, повинен був поробити відповідні кроки. Позаяк того не зробив, бесідник не має довіря до его політики і буде голосувати против буджету. Зробить то також і длятого, позаяк правительство в Хорватиї веде політику, котра робить хорватску справу відкритою раною монархії. — Гр. Зічі доказував, що Австро Угорщина, коли хоче на Всході запустити сильно коріне, мусить покинути німецкі погляди, іменно легковаженє Славян. Вкінци заявляє ся за реформами в Македонії. — Дел. Вінкович буде голосувати против буджету, позаяк заграничка політика числить ся лише з інтересами Німців і Мадярів а занедбує інтереси Славян. Бесідник обертає ся особливо против потрійного союза. — На тім перервано наради; слідуюче засідане відбуде ся нині о год. 3 по полудни.

Про похорон короля Карльоса і наслідника престола доносять з Лісбони: В суботу від самого рана у всіх церквах Лісбони били дзвони. На улицях панував живий рух. Депутациї з вінцями і численні особи удали ся в повозах до королівского замку, відділи войска переходили улицями міста і займали призначені місця. Улиці переповнені. На місци, в котрім довершено замаху, уставлено відділ кінноти. Мимо що товпи населеня з кождою годиною збільшали ся, то від місця замаху держали ся здалека. О години 11 перед полуднем розпочали ся похоронні відправи. В двірскій каплици король Мануель, як також обі королеві поступали за домовинами, несучи в руках сьвічки і супроводили домовини аж до дверий каплиці Коли похід рушив, королівска родина вернула до палати. О години 11·30 похід вийшов з королівскої палати, аби удати ся до церкви сьв. Винкентия, віддаленої о 10 кільометрів. В цілковитім спокою і глубокій торжественній тишині минув похід Торговельну площу. В повозах їхали достойники державні і члени заграничних посольств, а за ними караван з домовинами. — Король Мануель приймив перед похороном на окремій авдиєнциї надзвичайні посольства. Обі королеві не були при тім присутні. Король з причини побоювань, висказуваних окруженем, не взяв участи в похоронних торжествах. — Залога анґлійских кораблів воєнних, стоячих коло Лісбони, устроїла складку, аби зложити вінці на домовинах короля і наслідника престола.

Питане, хто виконав атентат на королівску родину, невияснене ще і до нині. Противно доходженя виказали, що один з мнимих убитих виновників атентату, Дапоста, був на місци катастрофи тільки припадково. Те саме виявило ся тепер і що до убитого учителя, Буйкі. Тепер випущено на волю також трех підозріних о участь в заговорі, яких арешто-

23)

ЗНАК ЧОТИРОХ.

Оповідане — Конана Дойле.

(Дальше).

Поліцай добре здогадував ся. Детектив перепудив ся, коли я станув на Пекарскій улици і приніс з собою порожну скринку. Они, значить ся Гольмс, арештований і він, лише що там були прийшли; бо они змінили були свій плян і вже по дорозі замельдували ся в якімсь уряді поліцийнім. Мій товариш сидів з байдужною міною на своїм кріслі з опиралами, підчас коли Смоль сидів як колода напротив него, заложивши свою деревляну ногу на здорову. На вид порожної скринки він зареготав ся на ціле горло.

— То ви зробили, Смолю — сказав Джонс сердито.

— Так, я все кинув у воду, щоби вам не дістало ся в руки! — крикнув він з тріюмфуючою міною. — То мій скарб, а що я не можу его задержати, то я постарав ся о то, щоби ніхто его не дістав. Ніхто в сьвіті не має права до него, крім трох мужчин, що яко вязні сидять на Андаманах, і я. Тепер знаю, що не можу ніколи прийти в посїданє скарбу та й ви також. Що я зробив, то так само добре у вашу користь як і в мою власну. Мої товариші були би також той скарб радше кинули в Тамізу, як лишили его в руках свояків, або приятелів майора Шольто або й Морстана; я то знаю. Не на то ми Ахметови вязи скрутили, щоби з вас богачів поробити. Шукайтеж скарбу там, де ключ і де малий Тонґа. Скоро я побачив, що ваша лодка мусить нас зловити, сховав я добичу в безпечне місце. За сю їзду не дістанете ніякої заплати.

— Ви дурите нас, Смолю, — сказав Джонс строго; — як би ви хотіли скарб кинути в ріку, то преці було би лекше кинути его відразу зі скринкою у воду.

— Лекше для мене кинути і лекше для вас знайти — відповів він і подивив ся хитро зпід ока. — Той чоловік, що був такий розумний и витропив мене, мав би й на стілько розуму, щоби знайти скринку на дні ріки. Тепер же, коли дорогоцінности розсіяні на яких пять миль або й більше, то була би то гірка робота. Правда, що мене серце дуже боліло, коли я то робив. Я мало вже не вдурів, коли побачив, як ви підходите. Але що то поможе гризти ся. Мені через ціле житє ішло з Петрової днини, але я научив ся не ревіти, коли молоко розіллято ся.

— Тут розходить ся о дуже важну річ, Смолю — сказав детектив. — Як би ви були станули справедливости на поміч, замість робити їй перешкоди, то вам би то вийшло було на добре перед судом.

— Красна то справедливість! — глузував собі бувший каторжник. — А чияж то була добича, як не наша? А чи то справедливість, щоби добичу тим віддавав, котрі не мають до неї права? А то послухайте, як я єї роздобув:

Двайцять довгих літ в багнистих сторонах, де лютить ся пропасниця, в день при роботі під манґровим деревом, в ночи замкнений добре в повних болота арештантских хатах, москіти мене накусали ся, пропасниця намучила, чорні напастники нагризли ся мене, кілько їм захотіло ся, щоби лиш намучити білого чоловіка. Серед таких обставин заслужив я собі скарб Аґра. І таку ціну мав я лиш за то заплатити, щоби другий мав з того хосен! Ліпше нехай мене двайцять разів повісять, або щоби мені Тонґова стрілка застрягла в тілі, як щоби я мав сидіти в кримінаді, знаючи, що другий чоловік жиє у всяких вигодах в палаті за гроші, котрі правно мені належать ся.

Дотеперішний спокій в чертах лиця Смоля щез був в сій хвили зовсім і він вимовив ті слова в скаженій злости, підчас коли очи єму сьвітили ся а кайдани на его руках дзвонили від пристрастного зворушеня. Коли я видів того чоловіка в такім гніві і злости, то аж тоді я зрозумів, як оправданий страх взяв майора Шольто, коли він побачив, що обманений кримінальник вислідив его.

— Ви забули на то, що ми з того всего нічого не знаємо — сказав Гольмс спокійно. — Ми не знаємо вашої історії, отже й не можемо осудити, чи право первістно було по вашій стороні.

— Я знаю, пане, що то ви той, котрому я завдячую отсї бразлетки — сказав Смоль на то. — Але ви чемно зі мною обійшли ся і я не маю гніву на вас. Все діяло ся отверто і в порядку. Я не бажаю замовчувати моеї історії,

вано на місци атентату. Показало ся, що они попали в товпу коло королівского повоза тілько случайно. В виду сего скріплює ся що раз більше чутка, що властиві виновники атентату утікли, а в сім мали їм бути помічні поліцианти, які також належали до заговору. Разом з трема особами, яких підозрівано о убийство короля, випущено з вязниці всіх політичних вязнів. Випущені на волю републиканьскі посли розказують, що нічого не знали про замах, бо були зовсім відтяті від внішного сьвіта. Тілько в ночи в неділю почули гомін, який викликало войско, що вирушило з касарень на місто.

З Мадриду наспіла вістка, що портуґальске правительство оголосило вже загальну амнестию, яка дає свободу всім політичним вязням а також зносить всі виїмкові закони, видані диктатором Франком. Реактивовано також міскі ради, які засистували, поки їх не замінено адміністрацийними управами. Розказують, що убитий король, підписуючи послідне диктаторске розпорядженє, сказав: „Отсим підписую засуд смерти на себе“! І не помилив ся. — Послідним актом ненавистного диктатора Франка було висланє депеші до Мадрида з просьбою о підготовленє оружної інтервенциї против портуґальских републикан. Король Альфонс був тоді на ловах і там єму передано депешу Франка. Король виїхав зараз до Севіллї на нараду, але там застав уже депешу про довершене лїсбоньскої катастрофи. Франко перед своїм виїздом помістив в „Espagna Nuova“ лист, заявляючи, що він не боїть ся суду істориї. Просить тілько о запереченє, немовби перед виїздом дійшло між ним а королевими до яких-небудь сцен. Причини єго поведеня пояснить час. Він переконаний, що поступав все як добрий Портуґалець.

Новинки.

Львів, дня 10-го лютого 1908.

— **Санкциоповане закона.** Є. В. Цісар санкциовував закон ухвалений галицким Соймом в справі зміни округів репрезентациї повітової в Косові і Коломиї.

— **Краєва Рада шкільна** іменувала в народних школах: Йосифу Дзеневичівну, Людм. Домбровицку і Марию Шмеряковску учительками 3-кл. школи видїлової в Снятинї, Марию Білинкевичеву учителькою 2-кл. школи в Стрільчи, учителями (-льками) 1-кл. шкіл: Влад. Боженцку в Косотицях, Софію Філярівну в Волкові, Григ. Куника в Трубчинї, Евст. Якубчика в Водниках, Софію Гидзїків ну в Ганачові, Ал. Кизиму в Смолинї; — перенесла учителів (-льки): Мих. Ґеруля з Сіняви до Низька, Евг. Смажа з Городка до Ярослава, Івана Серматюка з Орави до Кавчого Кута, Корн. Посадского з Кавчого Кута до Орави, Конст. Васияновичівну з Журатина до Желехова вел., Марию Залевску з Ясеновець до Хмелевої, Фр. Домбровского з Підгородя до Загіря конкольницкого.

— **Реформа іспитів матуральних.** Розпорядженє п. Міністра просьвіти о нових постановах для іспитів зрілости має бути видане ще перед розписанєм сегорічних іспитів, мабуть в цьвітни. Кажуть, що має бути зовсім знесений письменний іспит з грецкої мови і переклади з мови викладової на латиньску. При іспитах з німецкої мови не мають бути вибирані як доси темати історичні або лїтературні, лиш темати, котрі могли би дати образ загального образованя ученика. При устних іспитах має відпасти подрібне випитуванє, а головну вагу має ся класти на то, щоби переконати ся, о скілько приступаючий до іспиту єсть інтелїґентний і умово дозрілий. Увільненє від іспиту з деяких предметів має бути розширене. При іспитованю із славяньских язиків має класти ся вагу на знане лїтератури і історий культури даного народу. В загалї в будучности іспит зрілости має мати характер мов би конференциї наукової.

— **Дружина** аматорского львівского „Сокола“ виїде в середу, дня 12 с. м. до Комарна, де виставить „Ой не ходи Грицю та на вечерниці“ драму в 5 діях зі співами і танцями Александрова і Старицкого. Дохід з представленя призначений на „Селяньску бурсу“ в Комарнї. Початок о 7 год. вечером.

— **В Тернополи** відограють в середу дня 12 с. м. члени теребовельскої читальнї в сали „Міщаньского брацтва“ сценїчну ораторию Е. Турули „Вефлеємска ніч“ при участи військової музики. Дохід призначений на „Селяньску бурсу“. Початок о год. пів до 8-мої вечером.

— **Докір за злу господарку.** Міністерство скарбу в острій нотї висказало радї міскій в Чернівцях докір за то, що тота рада затягає позичку 8 міліонів корон в часї найбільшої кризи фінансової та ухвалила інвестациї, котрі переходять єї сили. Міністерство скарбу вказує на велике задовжене міста і злу господарку та заявляє, що не призволить на нїяку дальшу позичку.

— **Загальний рух** поїздів здержано на лїніях: Львів-Перемишль імовірно на 2 днї; Львів-Белзець на час необмежений; Красне-Броди-Радивилів на 3 днї; Красне-Тернопіль-Підволочиска і Львів-Стрий на час неозначений.

— **В справі годівлї дробу.** Всїх, що ведуть расову годівлю дробу, кіз і криликів, прошу уклінно: а) подати менї як найскорше свої точні адреси: б) донести, яку плекають расу: курий, качок, гусий, индиків, пантарок, голубів, кіз або кріликів; в) яка продукция і оплатність даної раси; г) чи є з своєї раси вдоволені; д) чи мають який рід расового дробу на продаж і в якій скількости і цїнї. — П. Гнатюк, учитель в Довжнені п. Мицїв.

— **Убийства і самоубийства.** Помічник різницкий Герш Штір в Кристинополи убив дня 27 січня с. р. свою 8-місячну дитину Хану Штір, а відтак підрізав і собі горло. — Дня 24 січня с р. о 2 год. по полудни застрілив ся в Яжові старім 62-лїтний селянин Олекса Кіт, будучи в станї нетверезім. — В пятницю передполуднем відобрав собі житє в Станиславові на передмістю Княгинин-Гірка Роман Індишевский, студент прав, літ 22. Самоубийства доконав в часї неприсутности своєї матери, вдовицї, котра передполуднем пішла на закупно на торговицю. Причиною самоубийства був сильний розстрій нервовий.

— **Крадежі.** До стайнї Адольфа Шперлінґа властителя возів тягарових при ул. Мартина ч. 19 влїз в ночи з суботи на недїлю незвістний злодюга, котрий 6 коням пообтинав хвости, наробивши властителеви шкоди, доходячої до 1000 К. — Люди, що вчера по полудни виходили з богослуженя з Успеньскої церкви, прихопили злодія, котрий витягав людем гроші з кишенї. Був то якийсь Йосиф Луць термінатор римарский. Перший, що придержав того мошонника, був пожарник Петро Гомонецкий. В оборонї злодія станув якийсь Войтїх Бруніцкий і почав пожарника бити по руках. Луць користаючи з того вирвав ся і почав втїкати. Гомонецкий однак придержав і Бруніцкого, котрого віддав в руки поліцая, і зловив Луця, котрий сховав ся в сїнях реальности при ул. Скарбківскій ч. 14.

— **Дрібні вісти.** Управу бюра президияльного краєвої дирекциї скарбу обняв старший радник скарбовий п. Генрих Добровольский. — Новий уряд почтовий увійде в житє з днем 16 с. м. у Фратівцях, радовецкого повіта, на Буковинї. — Члени читальнї „Просьвіти“ в Небилові відограють в середу і в суботу (12 і 15 с. м.) дві штуки п. з. „Іцко сват“ і „Мужики аристократи“. — Початок о 7 год. — Президия черновецкої поліциї висказала похвальне признанє концпістї Францови Харватови за єго зручність і незвичайну енерґію в справі вислїдженя і арештованя злодійки дорогого перлового нашийника Міґалеску і єї товариша Люпаску. — В нагороду за то, що признав ся, дістав Фронь, спільник Лїхоти в крадежи гроший, на шкоду банку в Подґуржу,

---

коли хочете єї послухати. Що вам кажу, то все чиста правда — кожде слово, Бог сьвідком! — Дякую красненько. — Поставте менї склянку тут, щоби я мав під рукою; змочу собі губи, коли менї в ротї висхне.

Я родом з Ворсестершір а мої рідні сторони коло Пертор. Там мусить ще до нинїшного дня жити множество Смолїв і я мав нераз на думцї звідати ся про них. Але я не богато чести зробив родинї, то й сумнївав ся, чи она буде дуже рада з того, що мене знов побачить. То були самі честні, побожні люди, малі посесори, знані добре і поважані в краю, підчас коли мене уважали завсїгди за якогось волокиту. Але я небавком перестав їм робити неприятність; бо коли менї було вісїмнайцять літ, вчепила ся мене якась повінниця і я не міг єї инакше позбути ся, лиш в той спосіб, що взяв завдаток від королевої і вступив до „Бифів“ до третого полку, котрий якраз відходив до Індиї.

Але менї не судилось бути довго при войску. Я лише що вивчив ся був ходити гусаком і обходити ся з ґвером, як я досить дурно пішов купати ся до Ганґеса. На моє щастє був в тій самій порі у водї найліпший пливак з цїлого полку Джон Гольдер, фельдвебель з нашої компаниї. Якраз, коли я був на середині ріки, вхопив мене крокодиль і відтяв менї ліву ногу по саме колїно так рівно, як би то міг зробити хиба який фельчер. Зі страху і внаслідок утрати крови я зімлїв і був би утопив ся, як би мене не вхопив був Гольдер і не виніс на беріг. Пять місяців перележав я в шпиталї, а коли наконець був в силї з отсею деревляною ногою, причіпленою до мого тикотя, виштильгукати на двір, вичеркнули мене з армії яко інвалїда, нездібного до якого небудь порядного занятя.

Гіршого збитка не могла менї судьба зробити: я став нездарним калїкою і то ще не маючи навіть повних двайцять лїт. А всеж-таки моє нещастє показало ся укритим щастєм. Якийсь чоловік, іменем Абель Гвайт, що поселив ся був в тамошних сторонах і мав плянтацию індиґа, шукав якогось наставника, котрий допильновував би єго кулїв або хіньских робітників і заставляв їх до роботи. Він був случайно приятелем нашого капітана, котрий від часу мого нещастя був прихильний для мене. Коротко сказавши: капітан припоручив мене до тої служби, а що ту роботу треба було по найбільшій части виконувати на кони, то моя нога не стояла менї на перешкодї, бо я колїном міг ще добре держати ся на кони. Я мусів їздити по плянтациях, допильновувати людий при роботї і доносити про лїнивих. Платня була добра; я дістав був вигідну кватиру і взагалї був я рад хоч би й до кінця мого житя лишити ся у того плянтатора індиґа. Пан Гвайт був людяний чоловік і заходив нераз до мого малого бараку покурити собі у мене; бо там бачите в чужих сторонах білі люди прихильнїйші для себе як тут.

Але менї нїколи довго не вело ся добре. Зовсім нагло, так що ми й не могли спостеречи ся, вибухла велика ворохобня. Лише що в цїлій Індиї було так спокійно і мирно як ось приміром в Сирре і Кент, аж ось нараз зворохобило ся двістатисячів чорних дідьків і зробили з краю справдешнє пекло. Ви знаєте то все, мої панове, з ґазет може далеко лїпше як я, бо то не моя річ читати ґазети. Я знаю лиш то, що видів на власні очи. Наша плянтация була в Муттрі, місцевости недалеко границї північно-західних провінций. Ніч за ночию виділи ми ясну луну на цїлім небі від горіючих бинґельо або бенґальских домів а через нашу плянтацию переходили що дня Европейцї з жінками і дїтьми в дорозї до Аґри, де стояло найблизше войско. Абель Гвайт був упертий чоловік. Єму вбило си в голову, що люди видять більшу небезпечність, як она єсть поправдї і що ворохобня як борзо вибухла так і борзо скінчить ся. Отже він сидів на своїй веранді, пив свою віскі та курив до того цигара, підчас коли цїла охрестність довкола стояла в полумни. Розуміє ся, що ми держали з ним, я і Давзон, котрий разом зі своєю жінкою вів рахунки і завідував господарством. Аж ось одного дня настало нещастє.

(Дальше буде).

добрий обід, котрий сам собі розпорядив: казав собі принести борщу, печені з кнедлями і фляшку пива. Аж по обідї відставлено єго до арешту судового. Показало ся, що знайшли ся не лиш всі гроші, але Фронь доложив до них ще свої 2 сотики, котрі тепер будуть очевидно зложені в судовім депозиті і він собі їх відбере, коли вийде з арешту. — В справі чверть міліона кари податкової, заявляє дирекция гал. Банку гіпот., що доходженя скарбові в справі Лукавецкій на Буковині ще не укінчені і длятого о вимірі кари не може бути бесіди. — Сейзмоґрафічні прилади віденьского заведеня метеорольоґічного сиґналізують сильне землетрясенє, яке дало ся вчера вечером почути у віддалї яких 7000 до 8000 кільометрів.

— **Реґуляция платнї учителів на Буковині.** Дня 4 с. м. був пос. Николай Василько у п. Міністра скарбу дра Коритовского в справі закона соймового о реґуляциї платнї учителів. Міністер скарбу заявив, що не займив ще супротив тої справи дефінітивного становища, бо від часу санкционованя закона пропінацийного правительство з тої причини уважно займає ся фінасовим положенем краю і сконстатувало величезне задовженє Буковини, як також ухваленє значних видатків не відповідаючих зовсім доходам. Крім того новий закон реґулюючий платнї учителів, особливо же установленє осьмої ранґи і велика скількість учителів в девятій ранзї не позістануть без впливу на дотичні відносини в Галичині, Чехії і долїшній Австриї. — Пос. Василько звернув увагу п. Міністра на факт, що проєкт закона ще перед єго ухваленем в соймі був предложений правительству до висказаня свого мнїня, і що правительство могло тодї поробити свої замітки. Міністер однак повторив свої сумніви і не хотів зазначити свого становища. На питанє пос. Василька, чи міністер перед пос. дром Ончулом критикував спосіб затягненя краєм послїдної позички, заявив міністер, що вість тота єсть хибною, бо він не сказав Ончулеви нічого більше як то, що нинї пос. Василькови.

— **Бурі і заметелї снїгові** лютять ся вже від кількох днів з цілій середній і північно всхідній Европі. Вчера в полудне була в Празї велика буря зі снїгом, котра наробила великої шкоди. Так само доносять з цілої Чехії о великих снїговцях, котрі наробили великої шкоди а місцями попереривали комунікацию. — Понад Віднем пересунула вчера снїгова туча з блискавками і громами та наробила у Відни і в охрестности великої шкоди. Також з полудневої Німеччини доносять о великих бурях снїгових, котрі в многих місцях поперерывали комунікацию. — В наслїдок заметелий снїгових здержано з днем 9 с. м. загальний рух на лінії Красне-Тернопіль мабуть на три днї, рух поїздів товарових на лінії Львів-Рава руска аж до відкликаня а рух особовий на сій послїдній лінії мабуть на один день. Дальше здержано загальний рух аж до відкликаня межи Стриєм а Самбором, межи Самбором а Сянками і межи Долиною а Вигодою. — На Буковині здержано загальний рух на лінії Лужани-Заліщики аж до відкликаня а межи Неполоківцями і Вижницею більше менше на три днї.

— **Незвичайне з'явище природи.** З Янова доносять до львівского „Przegląd-у" під датою 7 с. м.: Нинї рано на кілька мінут перед всходом сонця підчас незвичайної сильної снїговиці, треваючої цілу ніч і гудїня вітру, роз'яснила нараз наш янївский овид ярким сьвітлом блискавка, а в кільканайцять секунд опісля дав ся почути сильний грім; в кілька мінут опісля повторило ся то незвичайне в сій порі з'явище природи з тою маленькою зміною, що сьвітло блискавки вже не було так ярке, але загриміло так само сильно і два рази. Майже безпосередно по тім пожовк воздух так виразно, що не лиш снїг метений вітром, але й той, що грубою верствою лежав на земли, прибрав краску майже канаркову або цитринову. Закрашене то щезло аж по 8 до 10 мінутах. З'явище то викликало в місточку немалу сензацию а якась купчиха, 80-лїтна жидівка аж розплакала ся з тої причини. Чи спостережено ще й деинде то з'явище природи? — питає дописуватель згаданої ґазети а з ним і ми.

— **Нещасливі пригоди.** Дня 7 січня с. р. устроював властитель більшої посїлости в Нагачеві, яворівского повіта, польованє з нагінкою, при чім один з хлопців, ужитих до нагінки, Дмитро Дзюпина, заблукав ся в лісї і замерз. — Занятий в млинї паровім бар. Ваттмана в Сокали робітник Іван Клїнер із Забужа під Сокалем їдучи віндою на III. поверх, хотів висїсти на другім поверсї і в тій хвили вінда єго роздушила. — Йосиф Гевак, літ 22, з Мокротина вертаючи з Полян зількома людьми від рубаня дров, впав дня 1-го лютого с. р. так нещасливо, що від сильного удару в голову на другий день помер.

— **Влом без успіху.** Головні вломники з Васїньским попереду сидять вже в криміналї, але їх наслїдники і мабуть ученики ведуть і дальше розпочате ними дїло. В ночи з суботи на пятницю допустили ся они незвичайно зухвалого влому і були би наробили величезної шкоди, як би щасливий случай, котрий не дав їм довершити дїла рабунку. До найбільшого ювілерского складу у Львові А. Г. Ціппера в Ринку добули ся згаданої ночи вломники в той спосіб, що дали ся вечером замкнути в каменици а в ночи перепилували зелїзну штабу, що замикала віконницю і так добули ся до ювілерского варстату в подвірю в официнах за склепом. В тім варстатї єсть піч вмурована в стїну, що віддїляє варстат від склепу. Вломники гадали, що крізь піч добудуть ся до склепу і вже розвалили єї були, коли несподївано стрітили непобориму перешкоду: властителї склепу предвидїли можність влому крізь піч до склепу, і забезпечили стїну зелїзною плитою, котрої вломники не могли пробити і мусїли з нічим вернути. Видко знеохочені неудачею не спостерегли ся, що й у варстатї в шуфлядах столиків знаходило ся кількадесять дорогоцінних каменів як брилянти, рубіни, смараґди і перли, і не рушили, їх лиш все поперевертавши, вийшли з нічим.

Телеґрами.

Відень 10 лютого. Є. Вел. Цїсар відобрав присягу від нових тайних радників, між иншими від буковиньского маршалка Василька і президента краю на Буковині Бляйлебена.

Штокгольм 10 лютого. З Гельзінґфорса доносять, що вість подана одною з берлиньских часописий, мов би ґен.-ґубернатор Фінляндиї Ґергард подав ся до димісиї, єсть неправдива. Так само не знають в урядових кругах нічого о уступленю державного секретаря для Фінляндиї в Петербурзї, ґен.-поручника Лянґгофа. Правдою єсть однак, що ситуация заострила ся більше як коли небудь.

Париж 10 лютого. Ґен. Дама телеґрафує: В ночи з 5 на 6 с. м. напали неприятелї на табор коло Ель Мекко. По борбі внутр табору гонено за ворохобниками аж до Сеттат. По По стороні француской погибло 3 вояків а 24 єсть ранених.

Брукселя 10 лютого. Недалеко стациї Спа вискочила в ночи із шин машина поїзду особового і впала з насипу. Машиніст згинув на місци, трох урядників зелїзничих поранило ся смертельно а двох подорожних тяжко. Поїзд зачав горіти, але огонь борзо пригашено. Причиною катастрофи було, що рука якогось злочинця позривала шини.

Мармароский Сигот 10 лютого. Вчера повідомлено обох виновників убийства рабункового, доконаного на почтї, Авраама Гуса і Івана Міхальку о вироках смерти, виданих на них. Міхальку помилувано і засуджено єго на цїле житє до вязниці а вирок смерти на Гусї виконано нинї.

Франкфурт 10 лютого. „Frankfurt. Ztg." доносить з Лїзбони, що як в армії так і в маринарці портуґальскій проявляє ся все ще заворушенє. Вчера арештовано богато підофіцирів, підозріних о належанє до революцийних союзів.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — **після часу середно** европейского.

Примітка. Грубі **числа означають поспішні** поїзди; **нічні поїзди означені звіздкою.** Нічна **пора числить ся від** 6. **години** вечером **до 5 год. 59 мін. рано.**

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·20**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·25, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що недїлї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьват.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).